

Säfte ableitend Suçr. 1,4,12. 132,18. 144,11. 2,10,5. वस्ति 202,9. — 2) n. a) ein reinigendes Mittel Suçr. 1,146,12. 2,161,19. — b) das Reinigen RATNAM. im ÇKDr. Suçr. 2,196,5. गोमयादिना श्राद्धदेशे KULL. zu M. 3,255.

संशोष (von 1. शुष् with सम्) m. das Trockenwerden, Eintrocknen: संशोषिता चाम्बुसंशोषं दृष्ट्वा ग्रीष्मे VARĀH. BRH. S. 46,87.

संशोषण (wie eben) n. dass.: समुद्रस्य MBH. 8,222. रसादीनाम् Suçr. 2,445,5. als eine Bed. von आस्कन्दन H. a. n. 4,161. MRD. n. 168.

संश्रुत् UNĀDIS. 2,85. gaṇa भृशादि zu P. 3,1,12. = कुक्क UśĀVAL. — Vgl. संश्रुत्.

संश्राय् (von संश्रुत्), °यते gaṇa भृशादि zu P. 3,1,12.

संश्रद्धा (सम् + श्रुत् - धा) = श्रद्धा Glauben haben: संश्रद्धाय absol. BHĀG. P. 7,14,40.

संश्रय (von 1. श्रि with सम्) m. am Ende eines adj. comp. f. श्री. 1) Verbindung, Anschluss an: यस्य न ज्ञायते शीलं न कुलं न च संश्रयः Spr. (II) 5375. RAGH. 6,41. द्विषतो याति संश्रयम् Spr. (II) 1263. pl. MBH. 13,2229. in comp. mit der Ergänzung: राजसंश्रयवश्यानाम् R. 6,98,28. Spr. 3286. स्थानं Suçr. 1,82,3. तयमेति विना भार्या कुभार्यासंश्रये ऽपि वा MĀRK. P. 24,73. 77,10. एकं Spr. (II) 3941. विभोतकश्चाप्रशस्तः संवृतः कलिसंश्रयात् MBH. 3,2849. Spr. (II) 32. अन्योऽन्यसंश्रयात् 2975. 4762. 3637. BHĀG. P. 1,15,7. SĀH. D. 37. गर्वितो बलवांश्चापि नङ्गुषो वर्संश्रयात् so v. a. in Folge von MBH. 5,393. देवसंश्रयात् 1,5917. am Ende eines adj. comp. (= संश्रित): रातसं सैन्यं खरद्वेषणसंश्रयम् so v. a. verbunden mit R. 3,31,43. 32,1. राजसंश्रयाः Spr. (II) 6869. तत्संश्रया ये निधयः MĀRK. P. 68,2. वनं वेणुवक्रिसंश्रयम् BHĀG. P. 3,1,21. अर्थीः कष्टसंश्रयाः Spr. (II) 605, v. l. DAÇAR. 2,19. 3,26. द्विसंश्रयां प्रीतिमवाप लक्ष्मीः KUMĀRAS. 1,44. एकसंश्रयाः zusammenhaltend Spr. (II) 4404. — 2) Anschluss an einen benachbarten Fürsten, ein Schutz- und Trutzbündnisse (eines der sechs politischen Mittel eines kriegführenden Fürsten) M. 7,160. fgg. 168. 176. JĀĒN. 1,346. Spr. (II) 6382. PANĀT. 12,21. 149,2. 154,10. कथं बलवता शक्यः कर्तुं दुर्बलसंश्रयः R. 5,81,41. 85,14. — 3) Zuflucht, Schutz, Zufluchtsstätte: संश्रयाय प्राप्ते भित्ते MEGH. 17. संश्रयापेक्षं दुर्गिणाम् KĀM. NĪTIS. 13,28. वार्ता वै लोकसंश्रयः 3,27. MĀRK. P. 85,35. त्वं सदा संश्रयः शैल स्वर्गमार्गाभिकाङ्क्षिणाम् MBH. 3,1735. जीवलोकस्य R. 2,41,6. 5,90,33. भीतस्य प्रादात्स संश्रयम् RĀGA-TAR. 6,217. बन्धुं für R. 2,74,10. 5,86,22. RAGH. 10,22. ÇĀK. 177. BHĀG. P. 3,33,26. am Ende eines adj. comp.: लब्धं RĀGA-TAR. 6,218. विमुक्तमुत्तं des vom Sohne kommenden Schutzes beraubt R. 4,19,27. त्वत्पादसंश्रया मुनयः unter dem Schutze deiner Füße stehend BHĀG. P. 1,1,15. 3,21,37. — 4) Wohnstätte, Aufenthaltsort: शक्यं चिरमपि स्थातुं गुण्ये ऽस्मिन्मुनिसंश्रये R. 3,78,15. RĀGA-TAR. 6,300 (zu lesen °शौडोऽसंश्रयः). मया सो ऽविदितसंश्रयः PANĀT. 155,23. am Ende eines adj. comp. seinen Wohnort irgendwo habend, sich aufhaltend —, sich befindend in, an: ज्ञातिकुलैकं Spr. (II) 6704. पातालान्तरं MĀRK. P. 21,29. पातालं 132,37. भाग्यम् 129,35. दुर्गं RĀGA-TAR. 4,346. केमते जलसंश्रयः MBH. 12,9291. उदकं wachsend am (Baum) 3,17249. गुरुं beim Lehrer weilend KĀM. NĪTIS. 2,24. नौं stehend in RAGH. 16,57. प्रहैरुच्चसंश्रयैः 3,13. वेदिकाश्चित्संश्रयाः befindlich an R. 5,15,13. — 5) das

Sichbeziehen auf, das Betreffen; am Ende eines adj. comp.: मनोरथः शशिमौलिसंश्रयः so v. a. sich beziehend auf, betreffend KUMĀRAS. 5,66. (विपुलां गिरम्) कृतिसंश्रयाम् MBH. 6,1959. रामसंश्रया (प्रवृत्ति) R. 3,60,36. स्वदेो ऽग्निगुणसंश्रयः KARAKA 1,14. एकार्थसंश्रयमुभयोः प्रयोगं पश्यामः MĀLAY. 16,19. पृच्छामु मेषाव्ययानमखगोकुलसंश्रयासु VARĀH. BRH. S. 86. 80. BHAR. NĀTJAC. 34,76. DAÇAR. 3,35. — 6) das Sichbegeben an einen Ort: अत्र संश्रयार्थाय MBH. 3,8370. वनसंश्रयात् MĀRK. P. 109,23. 24 (wohl °संश्रयः zu lesen). स्वनीडसंश्रयं चक्रतुः PANĀT. 76,9. — 7) das Sichhingeben, Gehen an Etwas, Greifen zu: तस्य (अर्थस्य) संश्रयः साधुयुक्तः Spr. (II) 2572. न देवाद्भुनसंश्रयात् so v. a. mit Hilfe von, mittels MBH. 13,334. दानसंश्रयात् Spr. (II) 2845. am Ende eines adj. comp.: सत्यं so v. a. der Wahrheit ergeben R. 3,56,9. धर्मं BHĀG. P. 4,9,22. — 8) ein zu Etwas gehöriges Stück: नारचैः — विषाणालयसंश्रयैः (so ed. Bomb.) so v. a. Splitter davon (= एकदेश NILAK.) MBH. 7,1388. — 9) N. pr. eines Praġāpati R. ed. Bomb. 3,14,7. सुव्रत GORR. 3,20,7.

संश्रयणा (wie eben) n. Verbindung, Anschluss an: देहं MBH. 3,12506.

संश्रयणीय (wie eben) adj. an den man sich schliessen kann, in dessen Dienst man sich begeben darf; davon nom. abstr. °ता f. KĀM. NĪTIS. 5,70.

संश्रयितव्य (wie eben) adj. wohin man sich des Schutzes wegen begeben muss: दुर्गं Spr. (II) 711 (Conj.).

संश्रयिन् (wie eben) adj. 1) der sich unter Jmdes Schutz gestellt hat, in Jmdes Dienst getreten ist, Diener, Untergebener KĀM. NĪTIS. 11,29. — 2) am Ende eines comp. wohnend —, stehend —, befindlich in, an: नागार्जुनः षडर्हदनसंश्रयो RĀGA-TAR. 1,173. मन्डुरासंश्रयिभिस्तुरैः RAGH. 16,41. अन्नमालया । नाराधवलकणीयसंश्रयिण्या KATHĀS. 25,15.

संश्रव 1) (von 1. श्रु mit सम्) a) das Hören, Vernehmen: प्रथमप्रियावचनं MĀLATIM. 48,17. संश्रवे धृतराष्ट्रस्य so dass es Dhrt. hören konnte MBH. 15,65. विद्वरं adj. weit hörbar R. 3,66,26. Vgl. श्रु. — b) Versprechen, Zusage AK. 1,1,4,14. H. 278. HALĀJ. 4,30. सत्यं ° eine feierliche Zusage R. 3,14,21. — 2) für संश्रव.

संश्रवणा (wie eben) n. 1) das Hören, Vernehmen MBH. 8,5041. शब्दं Suçr. 1,285,20. करं das Redenhören von einer Abgabe HARIV. 15780. नायकगुणगणं SARVADARÇANAS. 96,15. वृत्तिभेदसंश्रवणात् KULL. zu M. 10,37. — 2) Bereich des Gehörs: तेषां संश्रवणे चाश्रु निषेडुर्विदुरादयः MBH. 15,515. संश्रवणे so v. a. so dass man es hörte, laut R. 2,79,16 (86,20 GORR.). 5,30,1. R. 6,23,7. असंश्रवणे so dass man es nicht hört ĀÇV. ÇR. 8,14,12.

1. संश्रवस् (wie eben) 1) n. संश्रवसे dat. als inf. zum Hören, aus einem Sāman ÇAT. BR. 12,8,2,26. KĀTJ. ÇR. 19,5,3; vgl. LĀTJ. 5,4,19.

2. संश्रवस् m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Sauvarkanaśa TS. 4,7,2,1. संश्रवसः साम Ind. St. 3,241,a.

संश्राव (von 1. श्रु mit सम्) m. das Zuhören: प्रूढं KAUC. 141.

संश्रावम् absol. s. श्रु.

संश्रावयित्वा (vom. caus. von 1. श्रु mit सम्) nom. ag. Verkünder, Ausrufer (der Namen der Ankommenden) so v. a. Einführer, Thürsteher (Comm.) KAUSH. UP. 2,1. Davon °मत् adj. einen Thürsteher habend ebend.

संश्राव्य (von 1. श्रु simpl. und caus. mit सम्) adj. 1) hörbar: प्रूढपतितपोरसंश्राव्य (adv. असंश्रावम् v. l.) स्वाध्यायो ऽध्येतव्यः so dass es ein